

syn til andre skatteyndende Borgere. Jeg maa dertil erindre, at naar man saaledes gjentagende Gange har foreslaaet Kjøbstæderne til Forhøielse, først issor, som paa en Maade blev indledet af Rigsdagen, og dernæst i Aar, saa er det skeet for det Første i den Overbeviisning, at Kjøbstæderne kunne bære det, hvorimod navnlig Hørfornseierne, som ere den største Klasse af Skatteyderne, som her kunde være at sammenligne med Kjøbstæderne, ikke have kunnet taale det, og for det Andet af en meget væsentlig Grund, som man ikke skal kunne bortraffonnere, den nemlig, at Kjøbstæderne have havt en meget væsentlig Fordeel i den sidste Halvdeel af Finantsaaret, idet de have været frie for at svare Consumtion. Nu siger vel en af de ærede Rigsdagsmænd, nemlig Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te District (S. A. Hansen): hvorfor skulle Kjøbstæderne straffes, fordi Consumtionen ophævedes ved den provisoriske Lov $\frac{1}{2}$ Aar tidligere og fordi de bleve frie for Consumtion tidligere, end de ville kunne være blevne frie derfor, naar et Lovudkast i denne Retning var blevet Rigsdagen forelagt. Jeg skal dertil bemærke, at der aldeles ikke er Spørgsmaal om at straffe Kjøbstæderne, thi man paalægger ikke nuil dags en Skat for at straffe, men man paalægger den, fordi man troer, at der er Anledning dertil, deels fordi de vedkommende Skatteydere kunne bære det, og endesels fordi der her var særegne Grunde til at give Anledning til at gjøre Forslag om dette Beskatningstillæg. At nu Kjøbstæderne have havt en meget betydelig Fordeel af Consumtionens Ophævelse og en saadan Fordeel, som jeg meget tvivler paa, at Kjøbstæderne ønskede at have maattet undvære i dette sidste $\frac{1}{2}$ Aar, det troer jeg ikke kan nægtes. Der er opkastet det Spørgsmaal, hvormeget dette Beløb udgjør, der saaledes er foreslaaet i Forhøielse; jeg troer allerede ved Sagens Forelæggelse at have anført, at det omtrent udgjør 37,000 Rbd. og altsaa svarer til $\frac{1}{4}$ af Consumtionens Bruttoindtægt for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn. Summens Størrelse kommer jo imidlertid mindre i Betragtning, end at det blot nogenledes svarer til Kjøbstædernes Skatteevne i Forhold til Landboernes. - Jeg vender mig dernæst til de væ-

sentlige Bemærkninger, som ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad); jeg vil da først tillade mig at gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at det egentlig ikke er 3die Gang, at denne Krigsskatlov kommer frem, men det er kun anden Gang, egentlig er det først $1\frac{1}{2}$ Gang, og jeg ønskede nu gjerne at faae den sidste $\frac{1}{2}$ Gang med, for at have den 2 Gange. Det vil nemlig erindres, at første Gang efter Anordningen af 1848 var Skatten, som jo er denne ærede Rigsdagsmand vel bekendt, om hans Andeel i Loven end kan være ringere, end jeg har yttret, omtrent dobbelt saa stor som den Krigsskatlov, der gjælder iaar og det Forslag til Lov, som skal gjælde for næste Aar. Det er saaledes med Hensyn til Gager ikke ganske rigtigt, naar han mener, at Krigsskat-Anordningen af 1848 beskattede egentlig $1\frac{1}{2}$ Aars og ikke 1 Aars Gage, den beskattede kun 1 Aars Gagen for 1849. Væsentligt gaaer imidlertid den ærede Rigsdagsmands Forslag ud paa, at man skulde forene Krigsskatten og Indkomsskatten saaledes, at de bragtes i Samklang med hinanden, enten ved, at Indkomsskatten opløstes til samme Beløb som Krigsskatten, eller Krigsskatten nedattes til det Beløb, som der antages passende at kunne normeres for den fremtidige Indkomsskat, eller endelig ved at man, hvis man ved at følge nogen af disse Alternativer, kom til Uderligheder, saa gif en Middelvei. Ifølge en Beregning, hvis Detail jeg imidlertid ikke troer vil holde Stik ved Sagens 2den Behandling, kom den ærede Rigsdagsmand dernæst til den Anskuelse, at det vilde blive omtrent 5 pCt., eller som han senere udtrykte sig, 5 a 6 pCt., hvormed Indkomsskatten skulde opkræves for næste Aar, og, naar det da viste sig, at en saadan Krigs-Indkomsskat gav Mere, end man behøvede i de senere Fjedsaar, kunde man jo altid slaae af. Jeg vil dertil bemærke, at det er meget vanskeligt at faae en Skat, som engang er opkrævet, igjen nedsat; jeg troer, at, naar først Indkomsskatten var blevet normeret til 5 a 6 pCt. og med Gradationer nedad, som af den ærede Rigsdagsmand er antydet, vilde man finde, at man har meget ondt ved at affee Noget af denne Ind-